

Sygn. akt **IC 1183/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSR Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) S.A. we W.**

przeciwko **S. T.**

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej **D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. T. na rzecz powoda **Banku (...) S.A. we W.** kwotę **47.859,81 złotych** (czterdzieści siedem tysięcy osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt jeden groszy)

wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, ale nie więcej niż wysokość maksymalnych odsetek za opóźnienie od kwoty **45.876,36 złotych** (czterdzieści pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt sześć złotych trzydzieści sześć groszy) od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego S. T. na rzecz powoda **Banku (...) S.A. we W.** kwotę **6.009,00 złotych** (sześć tysięcy dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę **3.600,00 złotych** (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami zastępstwa interwenienta ubocznego po stronie powodowej.

Sygn. akt IC 1183/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 marca 2017 roku Bank (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. T. kwoty 45.876,36 złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 1.983,45 złotych.

W uzasadnieniu wskazał, iż powyższej kwoty dochodzi z tytułu umowy kredytu gotówkowego zawartej z pozwanym w dniu 30 września 2014 roku, z której wykonania pozwany nie wywiązał się. Na wartość zadłużenia pozwanego składały się kwota należności głównej – 45.876,36 złotych, odsetki z tytułu opóźnienia naliczane za okres od dnia 29 października 2015 roku do dnia 16 marca 2016 roku oraz koszty w kwocie 1.75 złotych.

Pozwany wskazał, iż roszczenie objęte pozwem stało się wymagalne w dniu 17 marca 2016 roku.

(vide: pozw, k. 3-6)

Pozwany w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

(vide: sprzeciw, k. 51)

Pismem z dnia 18 stycznia 2018 roku D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny zamknięty z siedziba w W. poinformował o nabyciu wierzytelności dochodzonej w niniejszym procesie przez powoda w umowie z dnia 22 czerwca 2017 roku zgłaszając swoje przystąpienie do udziału w procesie na podstawie art. 192 par. 3 k.p.c., zaś w przypadku braku zgody strony przeciwnej na wstąpienie nabywcy wniósł o potraktowanie niniejszego pisma jako interwencji ubocznej po stronie powodowej. Pozwany pomimo otrzymania niniejszego pisma wraz z zobowiązaniem do złożenia oświadczenia, pod rygorem uznania, iż nie wyraża zgody nie wypowiedział się co do przystąpienia nabywcy wierzytelności w miejsce jego zbywcy.

(vide: pismo interwenienta, k. 64)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2014 roku pomiędzy powodem Bankiem (...) S.A. w G., a pozwanym S. T. została zawarta umowa o kredyt gotówkowy nr (...), na podstawie której bank udzielił kredytobiorcy kredytu w wysokości 60.000,00 złotych do dnia 13 września 2020 roku. Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty kredytu w 72 miesięcznych ratach równych. Oprocentowanie należności przeterminowanych zostało określone na wysokość czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Wśród kosztów, których obowiązek może powstać w związku z niewykonaniem przez kredytobiorcę zobowiązań wynikających z umowy wskazano koszty monitów.

W przypadku powstania zaległości w spłacie raty kredytu lub odsetek kredytobiorca był zobowiązany do ich niezwłocznego uregulowania. Bank mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia i zażądać spłaty całej należności banku w przypadku naruszenia warunków umowy przez kredytobiorcę.

(umowa, k. 24-28)

Rata spłaty kredytu była stała i wynosiła 1.051,18 złotych, płatna do dnia trzynastego każdego miesiąca, począwszy od miesiąca następującego o miesiąc zawarcia umowy.

(harmonogram spłaty kredytu, k. 31-32)

Pozwany spłacał kredyt nieregularnie, z opóźnieniem, w niepełnej wysokości rat. Do dnia 24 lutego 2017 roku saldo kapitału wynosiło 45.976,36 złotych

(historia spłaty kredytu, k. 30)

W dniu 27 stycznia 2016 roku sporządzono wypowiedzenie umowy kredytu, w którym stwierdzono, iż bank wypowiada pozwanemu umowę za trzydziestodniowym okresem wypowiedzenia i wzywa do spłaty całej wierzytelności banku. Powód odebrał wypowiedzenie w dniu 2 lutego 2016 roku.

(wypowiedzenie wraz z dowodem doręczenia, k. 22-23)

W wydanym wyciągu z ksiąg rachunkowych banku na dzień 13 marca 2017 roku ustalono wysokość zobowiązania pozwanego na kwotę 47.858,06 złotych, w tym 45.876,36 złotych z tytułu kapitału oraz 1.981,70 złotych z tytułu odsetek umownych liczonych za okres od dnia 29 października 2015 roku do dnia 16 marca 2016 roku oraz kwotę 1,75 złotych z tytułu kosztów.

(wyciąg z ksiąg bankowych, k. 21)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych były dokumenty złożone przez powoda w postaci umów związanych z zawarciem umowy kredytowej, jak również z jej wykonaniem (historia spłaty kredytu) oraz z jej wypowiedzeniem oraz wyliczeniem należności. Powyższe dokumenty prywatne zostały poświadczone za zgodność przez pełnomocnika reprezentującego stronę powodową. Nie były one kwestionowane przez pozwanego w zakresie dotyczącym ustaleń stron, naruszenia przez pozwanego warunków umowy kredytu, skutecznie dokonanego wypowiedzenia, czy też wysokości sumy do zapłaty. W zakresie dotyczącym wysokości kwot zapłaconego przez stronę pozwaną kredytu stanowią one okoliczności przyznane przez powoda. W pozostałym zakresie dokumenty te zostały uznane przez Sąd wiarygodne i stanowiące podstawę ustaleń faktycznych co do wysokości i warunków udzielonego kredytu, dokonywanych przez pozwanego wpłat z poszczególnych rat, wypowiedzenia umowy kredytu z uwagi na nie wywiązywanie się pozwanego z obowiązku wynikającego umowy, jak również wysokości kwot należnych powodowi.

W powyższej sprawie wierzytelność objęta pozwem została w trakcie procesu nabyta przez podmiot trzeci - (...) z siedzibą w W.. Zgodnie z treścią art. 192 punkt 3 k.p.c. nabycie wierzytelności w toku procesu pozostaje bez wpływu na strony procesu. Wyjątkiem jest sytuacja gdy strona przeciwna wyraża zgodę na to, aby w miejsce zbywcy wszedł nabywca. Powyższa zgoda powinna stanowić wyraźne oświadczenie. W powyższej sprawie pełnomocnik pozwanego po otrzymaniu pisma procesowego nabywcy i zobowiązaniu do złożenia stosownego oświadczenia nie ustosunkował się do zobowiązania Sadu, a zatem należało uznać, iż zgody nie wyraził. Powyższe jednak nie wykluczało możliwości udziału nabywcy wierzytelności w charakterze interwenienta ubocznego, a zatem złożone przez nabywcę wierzytelności pismo, zgodnie z jego wnioskiem Sąd uznał jako interwencję uboczną po stronie powodowej.

W powyższej sprawie powód dochodził wierzytelności z umowy kredytu bankowego. Umowa przewidywała to, iż pozwany po udzieleniu mu kredytu w wysokości 60.000,00 złotych będzie dokonywał spłaty wierzytelności w równych, miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych do dnia 13 każdego miesiąca począwszy od miesiąca następnego po miesiącu, w którym umowa między stronami została zawarta. Z załączonej przez stronę powodową historii spłat kredytu wynikało, iż pozwany dokonywał regularnej spłaty kredytu w wysokości ustalonej do miesiąca stycznia 2015 roku, po czym dokonywane przez niego wpłaty rat kredytowych były nieregularne, jak również w niepełnej wysokości. Tym samym należało przyjąć, iż dochodzona przez powoda należność obejmowała wierzytelności wymagalne w zakresie poszczególnych rat w okresie najwcześniej od lutego 2015 roku.

Z kolei postawienie całej należności w stan wymagalności nastąpiło po upływie okresu trzydziestodniowego wypowiedzenia umowy, które pozwany otrzymała w dniu 2 lutego 2016 roku.

Tym samym należało uznać, iż zarzut przedawnienia roszczenia, jedyny podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty był zarzutem nietrafionym. Skoro bowiem termin przedawnienia roszczenia w niniejszej sprawie to termin trzyletni, zaś pozw został wytoczony w dniu 13 marca 2017 roku to tym samym nie można uznać, aby wierzytelność powoda była przedawniona.

Tym samym Sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości w zakresie dotyczącym dochodzonej kwoty kapitału, odsetek umownych oraz kosztów.

Znajdują one pokrycie w przedstawionych przez stronę powodową dokumentach. Wysokość należnych odsetek za opóźnienie żądanych przez stronę powodową znajduje potwierdzenie w zapisach umowy kredytowej, jak również przepisach kodeksie cywilnego w zakresie dotyczącym maksymalnej wysokości odsetek. Nie ulega również wątpliwości to, iż pozwany nie dokonując spłaty należnych powodowi rat naruszył warunki umowy kredytowej czyniąc jej wypowiedzenie uzasadnionym.

O kosztach procesu sąd orzekł w punkcie II. Na podstawie art. 98 KPC oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ustalono koszty zastępstwa procesowego.

Strona powodowa poniosła koszty wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 3.600,00 zł. oraz koszt uiszczonyj opłaty sądowej.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez interwenienta ubocznego, mając na względzie nikły nakład pracy pełnomocnika interwenienta sprowadzający się do zgłoszenia interwencji w związku z nabyciem wierzytelności.